

Publicerad 2008-03-30 20:07 av opheliavampira

Snart hoppar jag så du kan väl ramla efter mig

Du var kanon

tills du blev medveten om

mina känslor

och sedan blev du

en kvalificerad skithög

en otrolig förändring

bara så där

från en dag till en annan

och det gör mig

naturligt stel

för den jag ser nu

är undercover Onkel Tom

och nu sitter jag här

i min nyköpta munkjacka

med NYC 1967 logga

och mår illa

av för många koppar kaffe

och börjar känna mig löjlig

för jag älskar dig så pass

så jag inte är beredd på att släppa

någon annan för nära

efter att du valde bort mig

och erbjöd en placering i aktiv ensamhet

vilken jag hoppade in i

för att vara ifred

och nu drar jag åt mig blickar

av en annan

som på sitt sätt försöker få tillbaka mig

till den punkt

där du fick kalla fötter

och ja jag balanserar igen

trippar på tårna liksom

för att inte trampa sönder något

som kanske blir till med tiden

och på så sett kan visa sig vara en framtid

men jag vågar inte göra något

för hur ska jag kunna veta vad jag gör för fel

när alla säger att felet inte var mitt

någon gång

kan inte någon jävel bara krama om mig tills jag vågar vilja
det jag faktiskt kanske vill ha precis liksom så där uppenbart
att jag ler när jag ser den andra komma in via dörren
fastän jag vet att det inte är fritt fram
eller är det

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren opheliavampira med Poeter.se id #21977 innehar upphovsrätten